

BULÁNYI GYÖRGY

LELKIGYAKORLATOS ZÁRÓIMÁDSÁG

Kicsiség

Uram, a fiatalkori álmodozásoktól eltekintve sohasem akartam társadalmilag nagygyá lenni. Ettől a „betegségtől” megkíméltél. Annál többet kísért a szellemi gög, főleg abban a veszélyesebb formában, amely észre sem veszi, hogy lehengetel másokat, irigységet, féltékenységet kelt. Többet kell gondolnom határainra, gyengeségeimre, fékezmem kell szereplési vágyamat. Mim van, amit nem Tőled kaptam? Csupán az ellenedre való döntéseim.

Adás

Nyugtalan voltam adásaim arányát illetően, amelyben több volt a szeretni tanítás, mint a tényleges szeretetszolgálat. Most Szentleked testvéreimen keresztül szólt hozzám és megnyugtatót arról, hogy a tanítás és országépítés mindennél előbbrevaló. De hogy szavaim hitelüket ne veszítsék, a közvetlen segítségre is törekszem.

Elégedetlenség

Nagy kísértésem volt arra, Uram, hogy ne szóljak erről testvéreim előtt, nehogy megbotránkoztassam Őket. Mégis mondok valamit.

Az önmagunkkal való elégedetlenséget, a Feléd való kapaszkodást kissé félreérthető módon fogalmazom meg. Belső, pszichológiai rövidzárlatot kaptam abban az irányban, hogy a mércét állandóan feljebb emeljem.

Próbálom értelmezni szavaidat: „Legyetek tökéletesek, miként az én mennyei Atyám tökéletes!” Nyilvánvaló, hogy nem kívánhatod tőlünk az Abszolútum tökéletességét. Hiszen Neki a természetéhez tartozik a tökéletesség. Én úgy értem szavaid, hogy nekem is természetemnek megfelelő módon kell tökéletesnek lennem. Vagyis van Noked, Uram, egy rólam elgondolt képed: ennek elérése az én tökéletességem. Ebbe bele vannak tervezve adottságaim, körülményeim, betegségem is. Most úgy látom a nagy vízióban, hogy az Abszolútum vonzásának engedve és feléje kapaszkodva minden ember elérhet egy számára maximális dinamikus egyensúlyi helyzetet, amelyről azonnal visszacsúszik, mihelyt nem kapaszkodik Feléd. De hogy egy incselkedő démon lehetőségeim mércéjét egyre feljebb és feljebb emelje, ez összetör engem. Ha nagyon hosszú távon mindig kevesebbet alszom hat óránál – és nem is mindig evilági dolog miatt – akkor úgy érzem, hogy erőmön felül vagyok megterhelve. Szeretném, ha legalább annyi sikerélményem volna, hogy a saját lehetőségeim szintjén elérem a mércét. A saját mércémet. Még akkor is vágyom erre, ha tudom, hogy ez a szint sem tartható állandó kapaszkodás nélkül.

Kérlek, Uram, hogy a világ fiainak felelőtlen időpazarlása és az önemésztő feszülés között jelölj ki számomra egy viszonylagos egyensúlyi helyzetet, amelyet maradék erőimmal még tartani tudok. Különben elveszítem a Veled való barátkozás nagyszerű örömét.

Lelkiismeretvizsgálat

Nagyon sokszor elnagyolt. Már évek óta deficites a lelki életem. Mindig több a kiadás, mint a bevétel. A régi hosszú töltekezésekre emlékezve talán egy ideig még hitelezek neked, Uram, de félek, hogy hamarosan fizetéképtelen leszek. Pedig itt nem rólam van szó. hanem Rólad! Téged kell, hogy tovább adjalak. Az imára és töltekezésre csak úgy tudok időt megmenteni, ha tudok nemet mondani a tanítás terén. Segíts, hogy tudjak nemet mondani, mert most még ügyed elárulásának érzem, ha saját időzavaromra hivatkozva elutasítok valakit.

Közösségi viselkedésemet is többször meg kell vizsgálnom. Akár a megszólást, akár a túlzott szereplést, akár a fegyelmezetlenséget tekintve. A jelen lelkigyakorlat túlkapásaiért is most, színed előtt kérek bocsánatot testvéreimtől.

Közösség

Uram, köszönöm, hogy soha, senki ellen nem engedted gyűlöletet szívembe. Erőlködés nélkül tudom szeretni azokat is, akik ellenedre vagy ellenemre tesznek. Mégis sokszor megbántom őket. Engedd, hogy szeretetem ne természetes, hanem természetfölötti legyen. Velük együtt *szentséget* alkotok: a *közösség szentségét*. Csak velük közösségben találkozhatok Veled. Ha jól akarom érezni magam a mennyországban, akkor jól kell éreznem magam közöttük.

Szeretném fokozni a testvéri kapcsolatok ápolását. Eddig erre kevés időm jutott. Éppen ezért egyelőre nem szaporítom a közösségek számát, hanem a meglévők mélyítését, építését szolgálom.

Mint csoportvezető túl rámenős vagyok. Elkap a hév és lelkesedés. Ezentúl magamat visszafogva több teret engedek nekik az önálló kezdeményezéshez. Nem akarok abba a hibába esni, hogy saját tulajdonomnak tekintsem őket. Szolgálattevőjük akarok lenni.

Szenvedés

Mindig elég sok jutott ahhoz, hogy átérezzem kiszolgáltatottságom. Betegségem mellett munkám és hivatásom is rak rám annyi keresztet, hogy külön nem kell keresnem, csak következményként elfogadnom. Azért a napenkénti tudatos önmehtagadásra is törekszem. Csak a hivatással járó keresztet ajánlom fel másokért.

Szellemi tervezés

Szégyenkezve ismerem be, hogy a korábbi szellemi munkatervet nem tudtam teljesíteni. Mindig jelentkezett annyi közvetlen igény, hogy azok megvalósítása, megírása is kitöltötte betervezett időmet. Most mégis megígérem, hogy elkészítem a „Gondolatok a lelki vezetésről” c. témakör kibővítését a gyóntatószéki gyakorlatra.

Hűség

Uram, ... testvérünk olyan szépen elmélkedett arról, hogy a szív szándéka a döntő. Soha nem akartam és nem akarok ellened dönteni. Ha a szívem szándékát nézed, akkor sohasem voltam hűtlen Hozzád. Gyengeségeim megszenvedése mellett mindig Feléd nyújtom ki kezem és

szívem. Örömöm telik abban a munkában, amit Veled és Érted végzek. Életem értelmét találtam meg Országod építésében, közösségek formálásában. Sem Téged, sem a közösséget nem akarom elhagyni. Boldogtalan lennék. De valami lehetetlen becsületességből nem szeretek ígérni. Nem szeretek nagyhangú fogadalmat tenni. Az én hűségem csendesebb. Talán így is mondhatnám; a formális hűség helyett tartalmi. Ugye, mi kettesben jól megértjük egymást? Minek ezt újra elmondani?

Hála

Uram, minél inkább fölfedezem a közösség szentség-jellegét, annál inkább tapasztalom, hogy testvéreimen keresztül szólsz hozzám. Most őket köszönöm meg sokszínűségükkel, egyet akaró lelkesedésükkel, testvéri szeretetükkel együtt.

Kérés

Tartsd meg őket, tarts meg minket egységben! Ne engedd, hogy a bábeli soknyelvűség büntetését szenvedjük! Tégy minket egy-nyelvűvé! Adj nekünk olyan előítéletmentes nyíltságot, amely bizik a másikban. Óvj meg minket a gyanakvástól, a széthúzástól, egymás meg nem értésétől! Add meg, Uram, hogy egyek legyünk Tebenned! Amen.

1974

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1974, 5. kötet